

MINISTEREN

Folketingets Trafikudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 6. maj 2008
J nr. 402-16

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 33 92 33 55

Trafikudvalget har i brev af 3. april 2008 stillet mig følgende spørgsmål 428 (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 428:

"Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel "Stammekrig på Sjelle Mark" fra JP Århus den 30. marts 2008 og herunder vurdere, om lovgivningen på området er klar nok, når konflikten tilsyneladende kan fortsætte i årtier."

Svar:

Sagen, der omtales i artiklen, drejer sig om retten til at benytte nogle private fællesveje beliggende på en landejendom, som Knud Storgård Sørensen købte i 1979. Vejene fører til to skove. Den ene vej ligger tæt på ejendommens bygninger, mens den anden vej ligger mellem ejendommens bygninger.

Retten i Århus fastslog i 1985, at ejerne af skovlodder i Møllehovedskoven og i Sjelle Storskov har vundet hævd (aldertidshævd) på at kunne benytte vejene på Knud Storgård Sørensens ejendom som adgangsvej til deres skovlodder. Dommen blev stadfæstet af Vestre Landsret i 1998.

Gennem årene har forskellige forslag til at omlægge færdslen over Knud Storgård Sørensens ejendom været drøftet mellem sagens parter, men der har ikke været enighed om, hvor vejene i så fald skal gå eller om anlægget af de nye veje og finansieringen heraf.

Galten Kommune har den 27. marts 2003 godkendt en ansøgning fra Knud Storgård Sørensen til at omlægge den ene af vejene på vilkår af, at Knud Storgård Sørensen over for kommunen fremlægger et nøjere projekt for vejen til endelig godkendelse. Så vidt ministeriet er orienteret, beror sagen fortsat herpå.

De særlige regler, der gælder om private fællesveje på landet, findes i lov om private fællesveje, §§ 14 – 20.

Disse regler bygger på den forudsætning, at private fællesveje på landet er privat ejendom, og at forholdene på disse veje aftales mellem vejens ejer eller ejere og de vejberettigede brugere af vejen. Den retlige regulering af private fællesveje på landet omfatter som udgangspunkt kun den nødvendige

regulering med henblik på at kunne varetage de få offentlige interesser, der er på disse veje. Reglerne giver dog kommunen mulighed for i en række tilfælde at optræde som voldgiftsinstans til løsning af private tvister mellem de vejberettigede.

Kommunen kan således efter loven tage stilling til de privates udlæg af nye veje, istandsættelse og vedligeholdelse samt nedlæggelse eller omlægning af vejene.

Kommunen kan derimod ikke tage stilling til de aftaler, der er baggrunden for vejen. Loven giver således ikke kommunen mulighed for at eksempelvis at kræve en vej anlagt, ligesom kommunen heller ikke kan regulere færdslen eller færdsdens art på disse veje.

Det er mit indtryk, at de fleste private fællesveje på landet administreres af de private parter, uden at kommunen bliver inddraget. Og det er kun i ganske få sager, at vi ser så langvarige og tilsyneladende uforsonlige interessekonflikter som i sagen fra Sjelle.

Bortset fra en enkelt afgørelse om aktindsigt har ministeriet, herunder Vejdirektoratet, ikke været uenig i Galten Kommunes håndtering af denne vanskelige sag. Hvorvidt Galten Kommune eventuelt måtte have handlet ansvarspådragende i denne sag, er det i sidste ende domstolene, der i givet fald skal tage stilling til.

Med hensyn til hævdreglerne skal jeg henvise til, at Vestre Landsret den 12. august 1998 har stadfæstet, at lodsejerne til skovlodder i Møllehovedskoven og Sjelle Storskov har erhvervet ret (aldertidshævd) til at benytte den vej, der går over Knud Storgård Sørensens ejendom, som adgangsvej til deres skovlodder. Galten Kommune har derfor lovligt kunnet administrere denne vej som privat fællesvej.

Jeg fuld tillid til domstolenes afgørelser vedrørende hævdreglerne. Den konkrete sag i Sjelle giver mig derfor ikke anledning til konkret at overveje ændringer i den måde, hævdreglerne anvendes på vejområdet.

Med venlig hilsen

Carina Christensen